

ad nr. 10. Ved gældende lov § 13, stk. 2, og § 77, stk. 1-6, begrænses anvendelsen af en del af reglerne i § 13, stk. 1, for så vidt angår mindre håndværks- og industrivirksomheder (med højst 3 beskæftigede) og virksomheder, der bestod ved lovens ikrafttræden den 1. april 1955.

Samspillet mellem § 1, stk. 1, der fastsætter lovens hovedanvendelsesområde, § 1, stk. 2b, der bringer størstedelen af reglerne i § 13 til anvendelse på de virksomheder, der ikke er omfattet af lovens hovedområde (det er virksomheder som sygehuse og lignende institutioner, skoler og andre uddannelsesinstitutioner, biblioteker, forlystelsesetablissementer, hotel- og restaurationsvirksomhed, klinikker og lægevirksomhed, politi og fængselsvirksomhed m.v.), § 13, stk. 1 og stk. 2, og § 77, stk. 1-6, har givet anledning til mange vanskeligheder i praksis. Forholdet er blevet yderligere kompliceret ved, at loven i et vist omfang henviser til de krav, der skulle opfyldes efter den tidligere lovgivning, bl. a. fabrikloven af 1913 og den praksis, hvorefter virksomheder blev inddraget under tilsyn.

Under revisionen af arbejderbeskyttelseslovene har der i arbejdsrådet været enighed om, at det for alle parter må være særdeles ønskeligt, at retstilstanden med hensyn til indretningen af arbejdslokaler nu søges afklaret.

For så vidt angår arbejdslokaler, der er indrettet før 1. april 1955, har der været enighed om, at der ikke i dag består det samme problem som i 1955, idet en lang række af de større virksomheder, der dengang faldt ind under lovens § 77 og dermed uden for de nye bestemmelsesområde, nu i kraft af modernisering og udflytning fuldt ud er blevet omfattet af 1954-lovgivningen.

Til gengæld må det erkendes, at størsteparten af de virksomheder (store eller små), der ikke i den forløbne tid fuldt ud er blevet omfattet af 1954-lovgivningen, fortsat vil have næsten uoverstigelige vanskeligheder ved at skulle opfylde alle bestemmelserne i § 13, stk. 1. Det er navnlig kravene om loftshøjde i stk. 1, nr. 1, luftrum i stk. 1, nr. 2, gulvdybde i stk. 1, nr. 3, 2. pkt. og dagslys i stk. 1, nr. 5, 2. pkt., der giver problemer. En opfyldelse af kravet om loftshøjde kan som regel kun ske ved en udflytning, hvorved en kundekreds kan gå tabt, eller ved at nedrive ejendommen og genopføre den i anden skikkelse. I denne forbindelse må man yderligere erindre de specielle vanskeligheder, der gør sig gældende for erhvervsvirksomheder, som har lokaler i fredede ejendomme.

Ved forhandling i arbejdsrådet er der opnået enighed om, at § 13, stk. 1 i fuld udstrækning skal gælde for alle virksomheder i nye eller væsentlig

ombyggede lokaler (uanset virksomhedens størrelse) efter ændringslovens ikrafttræden. Som følge heraf foreslås § 77, stk. 1-8, ophævet, jfr. forslag nr. 73. Endvidere ophæves de i § 13, stk. 1, optagne henvisninger til § 77, jfr. forslag nr. 11 og 12. Endelig ophæves § 13, stk. 2, jfr. forslag 18. For så vidt angår lokaler, der hidtil kun delvis har skullet opfylde kravene i § 13, stk. 1, skal bestemmelserne om loftshøjde, gulvdybde og dagslys først opfyldes i tilfælde af væsentlig bygningsmæssig ændring, i visse tilfælde af ejerskifte, samt i tilfælde, hvor der foreligger et særligt faremoment ved virksomheden. Disse begrænsninger i § 13's anvendelsesområde er fastsat i en overgangsbestemmelse i nærværende lovforslag § 3.

Indledningen til § 13, stk. 1, er omformuleret i konsekvens heraf. De to begrænsninger i § 13's anvendelse er herefter § 1, stk. 2b, hvori der ingen ændring sker, og § 3 i nærværende lovforslag.

ad nr. 11. Forslaget er en konsekvens af forslag nr. 73, jfr. det ad nr. 10 anførte.

ad nr. 12. Forslaget tilsigter at skabe udtrykkelig hjemmel for at kræve fornøden tæthed og varmeisolation af gulve, et forhold som navnlig har betydning med hensyn til lavtbeliggende arbejdsrum. Arbejderbeskyttelsesloven bringes herved i overensstemmelse med Bygningsreglement af 1. august 1966 for Købstæderne og Landet, hvor det i reglementets kap. 8.3. udtrykkeligt anføres, at etageadskillelser, der begrænser beboelses- eller arbejdsrum, skal isoleres mod varmetab. Ophævelsen af sidste pkt. er en konsekvens af forslag nr. 73.

ad nr. 13. Forslaget pålægger arbejdere, der er beskæftiget med sundhedsfarlige stoffer, en pligt til at skifte tøj inden spising, og er begrundet i, at sundhedsfarlige stoffer fra arbejdstøj kan overføres til mad eller hænder under spisingen. Da skiftning af arbejdstøj i almindelighed vil bestå i, at arbejderne ifører sig en særlig kittel før spisingen, har man ikke fundet det nødvendigt at udvide den arbejdsfri periode på 10 min., der efter påbud fra arbejdstilsynet i medfør af § 13, stk. 1, nr. 9 skal tilstås de pågældende til vask før hovedmåltid.

ad nr. 14. I bestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 11 om anvendelse af særligt arbejdstøj, hvor væsentlige sundhedsmæssige hensyn gør det påkrævet, er det i 5. pkt. fastslået, at arbejdsgiveren har ansvaret for, at det særlige arbejdstøj anvendes og renholdes tilbørligt. Det må imidlertid anses for en mangel, at bestemmelsen ikke udtrykkeligt angiver, at arbejderne er forpligtet til at benytte det særlige arbejdstøj. Der kan her henvises til, at § 28, der i stk. 1 påbyder hensigtsmæssige arbejdsklæder til imødegåelse af ulykkesrisiko, i stk. 2 pålægger arbejderne